

GAZETA KRAKOWSKA

Przebieg kwartalny
nr. 12.

NR 178.

Pojedynczy numer na wolno-
wym papierze gr. 10.

ŚRODA DNIA 3 SIERPNI 1851 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 05 v.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 4. 814	+17. 0	+12.0	wschodni słaby	chmury	
2. 12	„ 4. 628	+22. 6	+13.7	połud: ws. mocny	„ „	
3	„ 4. 346	+21. 4	+13.0	„ średni	Pochmurno	
0	„ 4. 549	+16. 6	+11,5	„ mocny	chmury	deszcz.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 31 Lipca. — Bardzo mówią o formowaniu się znacznego oddziału szlachty Węgierskiej, która pragnie pospieszyć na pomoc braciom Polakom. Rząd austriacki w trudnem jest położeniu: rozpościera kordon zdrowia około linii węgierskiej od Galicyi, zapewne aby utrudnić wszelkie komunikacye.

Przybyła do Warszawy panna Plater, dowódca ułanów żmudzkich, wraz z drugą dziewicą, swoim adiutantem.

Rozeszła się wieść, że w Toruniu, przygotowane dla Moskali zapasy prochów i broni, wyleciały w powietrze. Wiele szkód przytem ponieśli mieszkańcy.

Wczoraj, gdy wieźdzał do stolicy generał Ramorino, witano go okrzykami, podawano mu ręce, ściskano go. Wojownik ten do teraz był rozczulony.

Z jeńców zabranych przez pułkownika Rużyckiego w Drohiczynie przybyło tu wczoraj 110 ludzi; reszta wstąpiła w jego szeregi. W dalszem posuwaniu się tego korpusu za

Bug, złączyło się z nim zaraz w Siemiatyczach 72 ochotników.

Oddział piechoty i jazdy z korpusu Rüdiger'a przeprowił się wczoraj pod Józefowem na lewy brzeg Wisły i uciera się ze strzelcami naszymi. Do Solca przywieziono kilku ranionych. — Rüdiger czyni przygotowania do mostu powyżej Józefowa.

Rosyjski generał Thiemann przysłał był parlamentarza dla widzenia się z generałem Chrzanowskim; już parę razy miano się zjechać, lecz jednemu lub drugiemu niedozwolili zatrudnienia obowiązkowe stawic się w umowionym czasie. Wczoraj generał Chrzanowski miał się znowu udać w tym celu do forpocz.

Podług pewnych wiadomości korpus generała Dembińskiego był 14 h. m. w Poniewieżu, między Wilnem a Szawlami. Miał się udać ku Mitawie w Kurlandyi.

Gazety pruskie jeszcze nie zawierają dalszych wiadomości o korpusie Rolanda i Szymonowickiego, tak do 15 h. m. kiedy przy Heidekrug weszli w granicę pruską.

Cesarz Mikołaj wysłał do Witebska generała Benkendorf do więźny Łowickiej, z oświadczeniem swego żalu z powodu śmierci jej męża.

W Petersburgu umarł na cholere członek rady państwa Łanskoy, i znany w Warszawie szambelan xiążę Iwan Galicyń.

Pray sypaniu okopów, znaleziono pieniądze i kosztowności zakopane: pewnie jeszcze w czasie klęsk i wojen dawniejszych.

Pochwycono szpiega w Łowiczu, obłożwanego nędznymi proklamacyami Paszkiewicza: w których grozi, że wieśniacy, którzy należą do powstania, będą oddzieleni od swoich rodzin, i wysłani do Rosyji na zaludnienie. Ogłasza przytem gubernatorem obwodu kujawskiego, znanego łotra Dąbrowskiego, dawnego apostatę narodowości, byłego pułkownika w służbie rossyjskiej, który w Moskwie wydał paszkwil na Polaków; a w czasie teraźniejszego powstania ścigany był przez gubernatora, ale nie ujęty.

Dnia 14 lipca generał Chrzanowski uwiadomiony o zbliżeniu się korpusu Golowina, ukrył w lasach pobliskich massy piechoty i kawalerji, a przed Mińskiem zostawił 3 pułk strzelców konnych, oraz 3 i 4 batalion 1go pułku strzelców pieszych. Nieprzyjaciel mniemając, że będzie miał tylko do czynienia z mocnym rekonesansem, uderzył na Mińsk z wielką natarczywością; lecz 3 i 4 batalion 1go pułku strz. piesz. zdołały mężstwem i wytrwałością wstrzymać nieprzyjaciela, a po trzygodzinym ogniu z ręcznej broni zmusiły go do nieporządnej ucieczki, w skutku czego odniesione zostały znamienite w tym dniu korzyści. W utarczce tej podpułkownik Suarez, dowódca 4go pułku strzelców pieszych, dał dowody wielkiej odwagi, wszędzie przewodził walecznym; korpus oficerów pułku 1go strzelców pieszych, oceniając jego poświęcenie się, jednogłośnie przedstawił go do krzyża, którym został zaszczyconym. Od-

znaczyli się także szczególnie kapitanowie: Straszewski, Krzyżanowski, Białowiejski, Józef Stępkowski; porucznik Ichnałowicz; podporucznicy: Juliusz Lefevre, Grzegorzewski, Wasilewski, Kazimierz Wołowski, który wbród przez rzeczkę wskoczywszy, przewodniczył swoim, wśród gęstego ognia nieprzyjaciela i Łaźniewski; podofficerowie: Mikołaj Rużycki, Maksymilian Brzeziński, Szczepański, Zwoliński, Gieraltowski; żołnierz Jan Cendrowicz.

W tych dniach za rogatkami Marymontskimi ujęto jakiegoś człowieka w lichey oddzieży, który bardzo uważał baterje, był on bosy, buty miał zawieszane na plecach, w tych butach znajdowały się kartofle, a między niemi kalamarz i papier.

Dzienniki Francuzkie z d. 11 b. m. umieszczyły cyrkularze Ajentom naszym przesłane, w którym Rząd Polski odkrywa jakie sobie względem nas postępowanie Prussy obrały. — *Kuryer Francuzki i Dziennik Sporów* znajdując, iż pismo to technie godnością, umiarkowaniem i słusnością.

Gdy codziennie coraz więcej powodów do uzaleń na Pruski Rząd przybywało, gdy iawnie zgwałcenie obowiązków neutralności oburzyło wszystkie umysły; Rząd nasz wydał drugi cyrkularz, który zapewne wkrótce czytać będziemy w Dziennikach Paryzkich, a który jest następującej esnowy:

“Zdarzają się tak nadzwyczajne okoliczności, że w nich nie można zachowywać zwyczajnej miary. Można zarzucać słabemu będącemu w ostatecznym niebezpieczeństwie, iż odkrywa fałszywe pozory prawności, pod którą się podsuwają ci, co zguby jego dokonąć pragną? Polacy mają prawo wierzyć i utrzymywać, że wiara narodów jest czczym wyrazem, i że traktaty i umowy na to tylko były wynalezione, by pokryć występki potężnego powłoką sprawiedliwości. Zasada niemieszania się wykonywana z całą ostrością,

może im służyć sama jedna za dowód tej polityki samolubnej, przyjętej obecnie we wszystkich gabinetach. Wiemy, jak już Austria względem nas systemat ten zastosowała rozbrajając korpus jen. Dwernickiego, a Europa zamilkła. Teraz zaś Prusy gwałcą sposobem oburzającym zasadę, która iakakolwiek jest, będąc już raz przyjęta, powinna być albo przez wszystkie szanowana Mocarstwa, albo iednakowo zastosowana. Po wielekroć razy zanosiliśmy nasze usilne zażalenia do gabinetów ręczących za zasadę niemieszania się, a znaleźliśmy je nieczułymi na nasze próby. Nie możemy dowieść wywodami prawnymi dokonanych faktów na gruncie Pruskim; lecz te tak są dokładnie wyjaśnione szczegółami wypadkami, powziętymi w miejscu samem, że wcale o nich wątpić nie można. Zresztą dowodem nie zbitym jest położenie armii Rossyjskiej i jej działania. Na próżno Prusy ufne w naszą słabość, dawać będą odpowiedzi wybiegowe mocarstwu, chcącym utrzymywać w Europie zasadę niemieszania się, nie zdołają iednak ubarwić swoje postępowanie w oczach niedowierzających im gabinetów, jeżeli te nie życzą sobie widzieć Prusaków w Warszawie, popierających iednocześnie widoki dworów Petersburskiego i Berlińskiego. Armia Paszkiewiczza jest skoncentrowana nad dolną Wisłą, i ustawiona wzdłuż jej brzegów, aż do granic Pruskich. Gotuje się przejść Wisłę przy tych granicach, mając związki przecięte przez powstanie Litewskie i nasze korpusy oddzielne w Woiewództwach Augustowskim i Podlaskim, nakoniec przez powstanie narodowe; nie mogłaby się utrzymać i nie utrzyma się, tylko za pomocą zapasów żywności wojennych, które przez Prusy odbiera. Armia zatem Moskiewska straciła swoją naturalną linię działań, lecz odzyskuje ją w Państwach Pruskich. Miasto Toruń, stało się zakładem głównym nieprzyjaciół, punktem pośrednim

ich działań i składem niezmiernym, dostarczającym im żywności i potrzeb wojennych. Wynika ieszcze z planu przyjętego przez marszałka, że w razie niepomyślności mniejszej lub większej, mogąc tylko z trudnością przejść na brzeg prawy, musi mieć pewność zabezpieczonego odwrotu do Prus, któremu ani kwarantanna przeszkadza, ani żaden z jego korpusow nie doświadczy losu jen. Dwernickiego. To postępowanie Prus niszczy wszystkie korzyści nabyte tak usilnie, z takim poświęceniem się, z takim krwi rozlewem na całej Polskiej ziemi, czyni wreszcie nieużytecznym, że śmiem powiedzieć, wszystkie cuda naszej odwagi. Nasza walka, była iednak odwołaniem się do Sądu Boga; iakże można ośmielić się wpływać na tego sądy, i podawać straszną broń mocnemu, by nią pewnie skruszył słabego. Niechaj wiedzą, że nie przeciw samej iednej Rossyi walczymy. Był czas, w którym widząc toczone boje, miało za występki nie przyść w pomoc słabszemu. Świat ten czas nazwał barbarzyństwem, a dziś widzimy dwa mocarstwa sprzyjęzone przeciw nieszczęsnemu Narodowi, i z krwią zimną patrzą na jego zabójstwo. A ten naród nie ma nawet broni do swej obrony, bo Prusy nieprzestając na tem, że zatrzymały nasze kapitały, otaczają oddawna nasze granice, pozorną kwarantanną, zatrzymują wszelkie dostawy przedmiotow niezbędne potrzebnych do naszej obrony, równie sprawiedliwej, iak nie równej. Odbó sposoby, iakich używają ku naszemu zniszczeniu, oto walka prawa, którą nam wydała Rossya wspierana przez Prusy. Królowie wzywają Imię Boga w swych odezwach; Bogiem jest sprawiedliwość i słusność, wzywać go fałszywie jest świętokradztwem. Kto może przewidzieć przyszłość? Monarchowie co chcą zniszczyć nas dzisiaj, jutro może ścigani przez nieszczęście, znajdą się w trudnem położeniu, a wówczas niech sobie przypomną postępo-

wanie swoje względem Polski. Jak można milczeć, doświadczając tyle niesprawiedliwości, iakże się nie żalić na krzywdy, ktdre-mi nas chcą zniweczyć. Podasz WPan do wiadomości nasze skargi, aby były niciako manifestem przeciw krzyczącej niesprawiedliwości, ktdrą nas obarczają. Niech wie świat cały co tu powiedziano, iakie trudności mamy do zwyciężenia, a może wówczas te rządy głuche na głos sprawiedliwości i ludzkości, będą zmuszone uznać, że naród który sam jeden miał śmiałość oprzeć się tak niebezpiecznym nieprzyjaciolom połączonym dla iego zagłady, jest przecie godnym bytu wolnego i niepodległego.,,

Ochronienie się od cholery. — Uważne dostrzeganie grasnącej teraz cholery przekonało mię, że chorobę tę zawsze prawie wyprzedza reumatyczna dyarria, która dwanaście godzin i czasami 4ry do 5ciu dni trwać zwykła. Cholera indyjska nie jest nawet, iak się zdaie, osobną chorobą, lecz tylko w skutku atmosferycznych wpływów pogorszeniem zwyczajney reumatycznej dyarriai. Za tem twierdzeniem ieszcze bardziey ta okoliczność przemawia, że cholera także te osoby napada, które na reumatyczną dissenteriją cierpią, czego kilka już miałem przykładów. Nie wdając się w tem piśmie w bliższy rozbiór niniejszey materyi, odwołuję się tylko do doświadczenia, że tam cholera, gdzie wyprzedzająca ją reumatyczna dyarria nie bywa zaniedbaną, wcale się nie zjawia.

Dla zabezpieczenia się więc od cholery, na samprzód wypada aby się wystrzegać zazię-bienia, dnęk i brzuch obwiązać ciepłym pa-sem, nogi sucho utrzymywać, a po rozgżta-niu się, unikać zimnych napoiów.

Gdy zaś dyarria się pokaże, położyć się natychmiast w łóżko, wypić bardzo ciepły bzewey herbaty tyle filiżanek, póki się nie wstawia poty, utrzymywać takowe przez cie-

pły napóy 10 do 12 godzin, a jeżeli dyarria połączonea iest z bólem brzucha, okrywać cały brzuch rozgrzanym synapizmem. Dobrze kilka dni potem zostawać w łóżku i przez nie-iaki czas więcey iak zwykle zabezpieczyć się od zaziębienia a szczególniey nie pić piwa. *Każden pilnujący tych przepisów, ochronio-nym iest od cholery.*

Ten przepis w prawdzie nie jednego cierpiącego na żołąciową, hemoroidalną i. t. d. diarrię nie właściwie spowoduje, położyć się w łóżku i wiazać na poty. Ale to mniey-sza, ponieważ żaden rząd nie wyniknie zły skutek, gdy przeciwnie użytek z zachowania powyższej rady wyrastający iest wielki i nie obliczony.

Wszędzie gdzie policzone dobrze uorgani-zowaney policyi medyczney ściśle są wyko-nywane, można za pośrednictwem dzielnych środków podług tu wystawionych zasad przed-sięwziętych doycć do osłabienia, a może na-wet do zupełnego stłumienia epidemii cho-leryczney.

Dr. Lej.

Dnia 1 i 2 Sierpnia 1831 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korzec				
— Pszenicy	31 —	30 —	29 —	27 —
— Żyta	28 —	23 —	22 —	18 —
— Jęczmienia	20 —	17 —	16 —	12 —
— Grochu	— —	— —	— —	— —
— Owsa	17 —	16 24	16 20	16 15
— Jagieł	— —	— —	— —	— —
— Rzepaku	— —	— —	— —	— —

LOTERYJA KRAJOWA.

W 462 ciągnieniu dnia 3 Sierpnia 1831 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały numera następujące:

— 36. 55. 25. 66. 42. —

Przyszłe 463 Ciągnienie przypada dnia 10 Sierpnia 1831 r.